

Til § 4

Der er alene tale om konsekvensændringer i lov om frikommuner.

Til § 5

I *stk. 1* fastsættes lovens ikrafttræden til den 1. juli 1989. Loven forudsættes vedtaget senest i løbet af maj måned 1989, og den ønskes sat i kraft hurtigt derefter. Det forudsættes, at datoen eventuelt vil blive ændret i forbindelse med lovens vedtagelse.

De hidtidige bestemmelser i § 3a om landbrugsplanlægning opretholdes for de amter, der endnu ikke har afleveret den første landbrugsplan, der skal godkendes af landbrugsministeren.

I *stk. 2* bemyndiges landbrugsministeren til at fastsætte, hvornår de nye administrationsbestemmelser i §§ 30 og 30a skal træde i kraft. Dette forventes at ske pr. 1. januar 1990.

De efter udlånsloven nedsatte myndigheder må eventuelt opretholdes nogle måneder ind i 1990 med henblik på afslutning af de sager, der er indbragt i 1989, hvorfor landbrugsministeren i *stk. 3* bemyndiges til at fastsætte regler herom. Det er hensigten at anvende hjemmelen til at fastsætte, at medlemmerne af udvalget og kommissionerne kan blive siddende uanset overskridelse af aldersgrænsen på 67 år, idet udpegning af nye medlemmer ikke findes hensigtsmæssig.

I *stk. 4 og 5* findes de fornødne overgangsbestemmelser. Loven har på langt de fleste områder karakter af en betydelig liberalisering af de hidtil gældende

regler, og der vil derfor sjældent være tale om, at en ansøger er interesseret i at blive behandlet efter de hidtidige regler. På ganske enkelte punkter rummer lovforslaget dog konsekvensændringer, der kan medføre, at ansøgeren ønsker at blive behandlet efter de hidtidige regler. Dette gælder således tilfælde, hvor en nabo med en ejendom af areal mellem 50 og 70 ha er interesseret i suppleringsjord. Da retshandler bør kunne indgås i tillid til gældende lov, vil ansøgninger, der hviler på retshandler indgået før lovens ikrafttræden, som udgangspunkt blive behandlet efter de dagældende regler.

I det overvejende flertal af sager vil ansøgeren imidlertid blive bedre stillet efter de nye regler, og oftest vil der ikke være andre parter i sagen med modstående interesser. I disse tilfælde behandles en ansøgning efter de nye regler, ligesom en tidligere afgjort sag vil kunne genoptages til afgørelse efter den nye lov. Hvis retshandleren er indgået før lovens fremsættelse i folketinget, og en anden part i sagen, typisk en nabo med suppleringsønske, er stillet bedre efter de gældende regler, vil forholdene normalt ikke tale for anvendelse af de nye regler. Ansøgeren har måttet handle ud fra de tidligere gældende regler, og et retshåndhævelsessynspunkt taler imod at lade ansøgeren blive bedre stillet på bekostning af en nabo, alene fordi sagen er trukket i langdrag.

Stk. 6 og 7 er uændret i forhold til ændringsloven fra 1986, *stk. 4 og 5*, og fastslår, at lovligt bestående forhold kan opretholdes. En konflikt med de nye liberaliserede regler vil i øvrigt kun forekomme i ganske sjældne tilfælde.